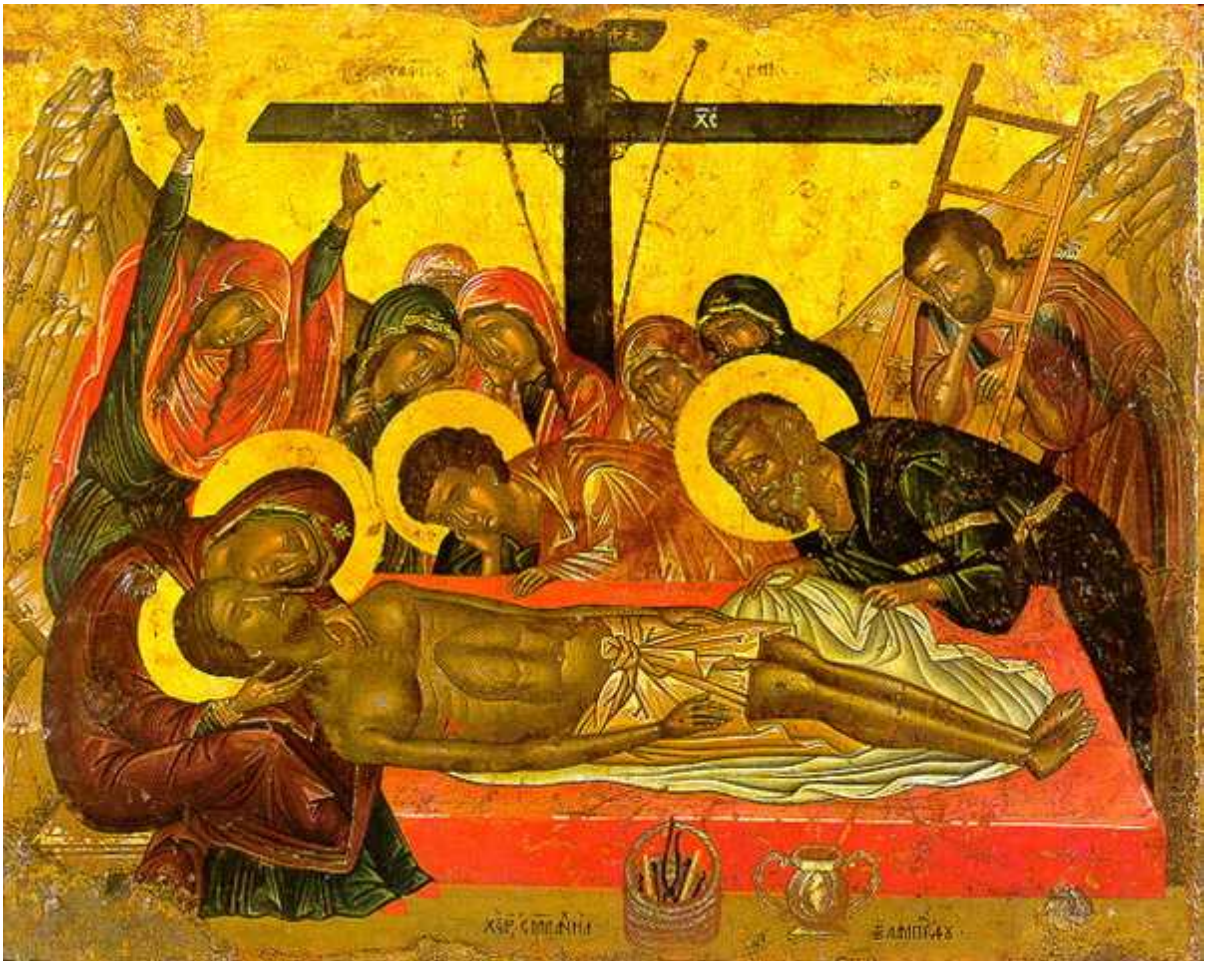

Χριστιανική θεώρηση του πόνου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ*

1. Πολύς πόνος, λίγη βοήθεια.

Υπάρχει στον κόσμο πολύς πόνος και ποικίλος.

Όχι μόνο από τους πολλούς ασθενείς και τα ποικίλα είδη των ασθενειών, σωματικών και ψυχικών, που αντιμετωπίζουν οι γιατροί στα νοσοκομεία και στα ιατρεία, αλλά και από τις ποικίλες συμφορές και θλίψεις, από τα πάμπολλα δεινά που κατατρέχουν τους ανθρώπους, από την ημέρα που θα γεννηθούν σφραγίζοντας με το βρεφικό κλάμμα την αδυσώπητη πραγματικότητα του πόνου, μέχρι την ημέρα που θα τελειώσουν την επί γης πορεία τους με τον θάνατο, που είναι το αποκορύφωμα του πόνου.

Επισκεπτόμενος κανείς τα νοσοκομεία βλέπει αθροιστικά την εικόνα αυτή του ανθρώπινου πόνου, αλλά και έξω από τα νοσοκομεία, στα σπίτια και στα εργαστήρια, υπάρχει κρυμμένος ή έκδηλος πολύς πόνος· κάθε σπίτι και κάθε άνθρωπος κουβαλά τον δικό του σταυρό, και, όπως συνήθως λέμε, υπάρχει πάντοτε μεγαλύτερος σταυρός από τον δικό μας. Έχει απλώσει ο πόνος τα δίχτυα του παντού ή μάλλον τα φορτία του πόνου διαρκώς γίνονται βαρύτερα και μοιάζει η ανθρωπότητα να στενάζει και ως αχθοφόρος του πόνου να γονατίζει, να λυγίζουν τα γόνατά της, και να παραπατά, έτοιμη να πέσει από το βαρύ φορτίο.

Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο στις ημέρες μας, ούτε συνέβαινε σε κάποια εποχή μόνο, αλλά συμβαίνει σε όλες τις εποχές και χαρακτηρίζει τη ζωή όλων των επί γης ανθρώπων.

Ο πόνος είναι αχώριστος σύντροφος του ανθρώπου, και μολονότι κατά την χριστιανική αντίληψη δεν είναι φυσική κατάσταση, δεν πλάσθηκε δηλαδή ο άνθρωπος από τον Θεό για να πονά, να υποφέρει και να θλίβεται, εν τούτοις το πράγμα κατέληξε, ως κάτι επείσακτο και ξένο, να προστεθεί στη φύση μας να γίνει φύση της φύσεως του ανθρώπου. [\(περισσότερα...\)](#)